

HỒI THỨ HAI TRĂM BA MƯƠI MỐT TƯỚNG LA SÁT XUA QUÂN TIẾN ĐÁNH

Hai tên quân La Sát ngơ ngác nhìn nhau, không hiểu viên tướng quân nhỏ tuổi nhà Thanh này dở trò gì, chúng theo lời gieo xúc xắc xuống. Một tên gieo được bảy điểm, một tên gieo được năm điểm.

Vi Tiểu Bảo trở vào tên năm điểm nói:

- Người thua rồi! Tử man cơ!

Theo tiếng La Sát "Tử man cơ" nghĩa là phải chết chém.

Gã quay lại bảo thân binh:

- Dem hấn ra chém đầu.

Bốn tên thân binh liền lôi tên quân La Sát ra cửa trại, vung đao chém chết.

Mười một tên quân La Sát còn lại thấy vậy đều cả kinh thất sắc.

Vi Tiểu Bảo lại trở vào hai tên quân La Sát khác nói:

- Các người lại gieo đi!

Hai tên này khi nào chịu gieo nữa. Chúng đồng thanh đáp:

- Ta không gieo.

Vi Tiểu Bảo nói:

- Giỏi lắm! Các người không gieo cũng chết.

Gã lại bảo thân binh:

- Lôi hai tên này ra chém đầu.

Thế là lại hai tên nữa bị giết.

Vi Tiểu Bảo trở hai tên quân La Sát khác nói:

- Hai người vào gieo đi!

Hai tên này biết mình không gieo cũng chết liền, thà rằng cứ gieo còn có chút hy vọng sống sót.

Một tên run cầm cập lượm hai con xúc xắc toan gieo xuống thì tên kia cướp lấy, nhìn Vi Tiểu Bảo nói:

- Ta gieo với người.

Thái độ của hắn cực kỳ ngạo mạn.

Vi Tiểu Bảo cười đáp:

- Hay lắm! Người lớn mật dám khiêu chiến với ta. Vậy người gieo trước đi.

Tên quân gieo xuống được bảy điểm.

Vi Tiểu Bảo gieo thành mười điểm. Gã cười hỏi:

- Thế nào?

Tên quân kia mặt buồn rười rượi đáp:

- Vận khí ta xui quá, còn nói gì được nữa?

Vi Tiểu Bảo hỏi:

- Người đến đất Trung Quốc của chúng ta đã giết bao nhiêu người rồi?

Tên quân kia ngang nhiên đáp:

- Không nhớ rõ bao nhiêu, nhưng ít ra là 17, 18 người. Người có giết ta, ta cũng không thua thiệt.

Vi Tiểu Bảo lại sai thân binh đem hắn ra chém. Gã trở một tên quân La Sát khác bảo:

- Người vào gieo đi!

Tên quân này tay lượm xúc xắc mà người run cầm cập. Hai hàm răng đung vào nhau bật lên những tiếng lách cách.

Hai con xúc xắc trước sau ngã xuống bàn, cộng được mười một điểm, dĩ nhiên phần thắng rất nhiều.

Vi Tiểu Bảo muốn đỡ trò gian lận gieo thành mười hai điểm. Ngờ đâu lâu nay ít rèn luyện, thủ pháp không linh. Hai mặt lục không ngửa lên mà lại úp xuống, chỉ còn hai điểm.

Gã sửng sốt một chút rồi cười khanh khách nói:

- Ta thắng rồi!

Tên quân kia vội hỏi:

- Ta nhưng mười một điểm, người chỉ có hai điểm sao lại thắng được?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Lần này ai ít điểm là được, nhiều điểm là thua.

Tên quân kia không phục cãi:

- Điểm lớn dĩ nhiên là được. Lề luật của nước La Sát chúng ta trước nay là thế đó.

Vì Tiểu Bảo ngừng mặt lên hỏi:

- Nơi đây là đất Trung Quốc hay đất La Sát?

Tên quân đáp:

- Là... là đất Trung Quốc.

Vì Tiểu Bảo nói:

- Hay lắm! Đã ở đất Trung Quốc dĩ nhiên phải theo luật Trung Quốc. Ai bảo các người đến Trung Quốc làm chi? Sau này ta có đến La Sát đánh xúc xắc với các người cũng phải theo lề luật của La Sát. Người bị tử man cơ rồi.

Gã liền quay lại hạ lệnh cho thân binh:

- Lôi hắn ra chém đi!

Gã lại gọi một tên quân La Sát vào. Tên này rất tinh tế, đặt câu hỏi trước:

- Theo lệ luật Trung Quốc thì lần này nhiều điểm thắng hay ít điểm thắng?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Theo lề luật Trung Quốc thì người Trung Quốc thắng. Điểm nhiều là thắng nhiều, điểm ít là thắng ít.

Tên quân kia nói:

- Thế là người chơi lối ăn hiếp chẳng có đạo lý nào nữa.

Vì Tiểu Bảo nói:

- Các người là quân La Sát lại xâm nhập Trung Quốc giết người cướp bóc. Người Trung Quốc chúng ta chẳng ai qua La Sát giết người cướp của. Thế thì người La Sát đã man, hay người Trung Quốc đã man?

Tên quân kia lẳng lặng không nói gì nữa.

Vi Tiểu Bảo giục:

- Gieo lệ đi! Gieo lệ đi!

Tên quân kia nói:

- Đẳng nào ta cũng thua rồi, còn gieo làm chi nữa?

Vi Tiểu Bảo hô:

- Không gieo ư? Tử man cơ! Tử man cơ!

Gã lại gọi tên khác vào. Tên này thân hình cao lớn, râu ria xồm xoàm, lớn tiếng:

- Trung Quốc tiểu tử! Người đừng dở trò nữa. Mau mau giết ta đi là xong. Chuyến này bọn người đông người mai phục trong vùng đất tuyết đột nhiên xô ra tập kích, được cũng chẳng vinh gì. Đại binh của nước La Sát chúng ta mà kéo đến sẽ giết hết các người.

Vi Tiểu Bảo hỏi:

- Người bị chúng ta bắt mà không phục ư?

Tên quân kia đáp:

- Dĩ nhiên không phục.

Vi Tiểu Bảo hỏi:

- Nếu nhân số bên ta ngang với các người rồi hai bên đối diện tỷ đấu thì người tin rằng nhất định sẽ thắng chúng ta phải không?

Tên quân kia ngạo nghễ đáp:

- Cái đó đã hẳn. Một người La Sát chúng ta có thể thắng nổi năm người Trung Quốc. Nếu không thế chúng ta đã chẳng dám lần mò đến nước người. Ta đánh

cuộc với người: Người phải năm người đấu với ta. Các người thắng thì giết ta đi, bằng ta thắng thì lập tức tha ta về.

Nguyên tên quân này là một dũng sĩ nổi danh ở nước La Sát, thần lực phi thường. Hắn thấy những quân tướng ở dưới trướng Vi Tiểu Bảo người nào cũng bé nhỏ thấp lùn, ít nhất hắn còn cao hơn một cái đầu. Hắn cho là một mình hắn địch với năm người cũng nắm chắc phần thắng.

Song Nhi ngồi một bên nghe tên quân La Sát ăn nói ngạo mạn, liền lên tiếng:

- Người La Sát các người toàn đồ vô dụng. Nam nhân ở Trung Quốc không thèm đánh với người, vì nữ nhân ở Trung Quốc đã đủ thắng người rồi.

Thị vừa nói vừa đứng dậy đi đến bên Vi Tiểu Bảo.

Tên quân La Sát kia thấy người thị bé nhỏ, dung mạo xinh đẹp, hắn không nhìn được, cười hỏi:

- Người muốn tỷ võ với ta ư?

Vi Tiểu Bảo sai thân binh chặt dây trói hai tay cho tên quân La Sát rồi mỉm cười nói:

- Hảo Song Nhi! Song Nhi hãy cho hắn biết mùi lợi hại của nữ nhân bên chúng ta.

Tên quân kia nói:

- Nữ nhân ở Trung Quốc mà biết nói tiếng La Sát. Hay lắm! Hay lắm!

Song Nhi nói tiếng La Sát còn kém Vi Tiểu Bảo xa. Thị thấy mình không phô diễn được hết ý kiến, nên không muốn nói nhiều. Thị liền vung chưởng đánh dư một chiêu vào trước mặt tên quân La Sát.

Tên quân kia ngửa đầu về phía sau, đồng thời đưa tay ra gạt.

Song Nhi vung chân đá đánh "bốp" một cái trúng vào bụng dưới đối Phương.

Tên quân La Sát đau quá gào lên một tiếng, vung quyền đánh liền mấy thoi.

Hắn là một tay hảo thủ về môn quyền ở nước La Sát. Những thoi quyền đánh tới vừa mau vừa cực kỳ trầm trọng.

Song Nhi thấy đối phương sức mạnh không dám tỷ đấu chính diện với hắn. Thân hình thấp thoáng, thị đã nhảy đến sau lưng đối phương ra chiêu Tả hữu phùng nguyên veo veo đánh tới.

Bốp bốp hai tiếng vang lên! Hai chân thị đã đá trúng vào sau lưng địch nhân.

Tên quân La Sát đau quá phải gò lưng xuống. Hắn la lên:

- Người dùng chân. Thế là phạm luật!

Nguyên người La Sát chỉ tỷ quyền đã quy định không được dùng đến hai chân.

Vì Tiểu Bảo cười nói:

- Đây là đất Trung Quốc, vậy cuộc đấu võ phải theo lễ luật của người Trung Quốc.

Song Nhi lên tiếng:

- Người La Sát kia! Bề nào ta cũng thắng.

Thị lạng mình chuyển đến trước mặt tên quân La Sát, vung chưởng đánh vào bụng dưới hắn. Tên quân La Sát đưa tay ra gạt, nhưng thoi quyền này của Song Nhi chỉ là hư chiêu. Thị không chờ hắn đỡ gạt đã rút quyền về, phóng quyền tay trái đánh tới trước ngực hắn.

Tên quân La Sát đưa cánh tay lên gạt.

Song Nhi liên tiếp tấn công mười hai quyền cả hai bên tả hữu mà thoi quyền nào cũng chỉ đánh dứ. Lối đánh này trong võ thuật Trung Quốc kêu bằng Hải thị thân thâm, cực kỳ huyền ảo, vì mỗi chiêu đã không đánh thực sự lại không phát huy hết nội lực, có điều so với quyền pháp thông thường, lối đánh này mau lẹ gấp mấy lần.

Tên quân La Sát đỡ gạt đều vào quăng không. Hắn cười khanh khách nói:

- Con nhỏ này đùa giỡn, đồ vô dụng...

Hắn chưa dứt lời, bỗng nghe bốp bốp hai tiếng. Hai bên má hắn lại trúng chưởng.

Hắn "ối" lên một tiếng rồi hai tay vung lên bổ xuống, tấn công ráo riết.

Song Nhi nghiêng mình né tránh. Đột nhiên thị vung chỉ điểm trúng vào huyết Thái dương bên phải đối phương.

Tên quân La Sát choáng váng, người hắt lảo đảo mấy cái.

Song Nhi nhảy xổ lại vung cườm tay chém vào huyết Ngọc Châm ở sau gáy tên quân kia.

Ngọc Châm là một đại huyết trong người. Tên quân kia dù thân hình to lớn cũng không chống nổi, té huych xuống đất, không bò dậy được nữa.

Vì Tiểu Bảo cả mừng, dắt tay Song Nhi, rồi đá vào đầu tên quân La Sát hỏi:

- Người đã chịu phục chưa?

Tên quân kia hồ đồ đáp:

- Đàn bà Trung Quốc... dùng yêu pháp... là yêu nhân.

Vì Tiểu Bảo quát mắng:

- Con heo thối tha này! Làm gì có yêu pháp! Lôi hắt ra chém đi! Bọn La Sát các người còn tên nào không phục thì tở võ đi?

Năm tên quân La Sát còn lại nhìn nhau. Chúng thấy mấy tên dũng sĩ khỏe mạnh đều thua hết rồi, biết mình không địch nổi chẳng dám nói gì.

Vì Tiểu Bảo nói:

- Các người chịu thua đầu hàng đi, ta sẽ tha cho. Nếu không thì vào đây gieo xúc xắc với ta. Theo luật lệ Trung Quốc, ai thắng ta thì sống, ai thua là chịu tử man cơ.

Gã vừa nói vừa vung tay ra thủ thế chém đầu.

Năm tên quân nghĩ thầm: Chiếu theo luật Trung Quốc thì bất luận bên mình gieo được gì họ cũng thắng.

Một tên quân liền khom lưng đáp:

- Xin đầu hàng.

Vì Tiểu Bảo cả mừng nói:

- Hay lắm! Hay lắm! Lấy rượu thịt ra cho hắt ăn uống.

Thân binh liền ra hậu trường rót một bát rượu lớn và lấy một đĩa thịt đầy rồi cỡi trời tên quân La Sát cho hần ăn uống.

Khí hậu nước La Sát cực kỳ rét lạnh, nên người nước này ai cũng thích uống rượu.

Vì Tiểu Bảo tuy chẳng ham mê rượu chè, nhưng cũng đem theo trong quân toàn những thứ cao lương mỹ tửu. Rượu vừa rót ra, mùi thơm sực nức khắp quân trường.

Bốn tên quân La Sát đứng ngoài vừa ngửi thấy mùi rượu đã thêm chảy nước miếng. Lúc thấy tên quân kia uống vào mặt mày hớn hỏ, trong lòng càng thấy ngứa ngáy khó chịu. Tên nào cũng hô:

- Dầu hàng! Dầu hàng! Xin uống rượu!

Vì Tiểu Bảo liền hạ lệnh cỡi trời cho cả bốn tên này, và sai thân binh lấy bốn phần rượu thịt chia cho chúng ăn uống.

Năm tên quân La Sát ăn uống hết rồi mà vẫn chưa đủ. Vì Tiểu Bảo lại sai lấy rượu thịt thưởng cho chúng thêm một phần nữa.

Năm tên quân La Sát ăn uống no say, cầm tay nhau hát vang lên một hồi. Chúng nghĩ đến mình đã thoát chết lại còn được ăn uống thỏa thích, liền nhìn Vì Tiểu Bảo khom lưng tạ ơn.

Mấy bữa sau, tướng tiên phong là Hà Hựu vẫn tiếp tục bắt được quân La Sát giải về. Ngày nào nhiều được đến 16, 17 tên mà ít ra cũng được một vài tên.

Những tên bị bắt sau hỏi chuyện đám bị bắt trước liền biết là nếu gieo xúc xắc với tướng nhà Đại Thanh thì thế nào cũng chết, bằng chịu dầu hàng sẽ được khoản đãi rượu thịt, nên tên nào cũng dầu hàng ngay.

Nên biết bọn quân La Sát này đều là hạng lưu manh vô lại, không phải đầu trộm đuôi cướp cũng là tử tù trọng phạm. Mười tên có đến tám chín là phường tàn ác bất nhân. Chúng đã mạo hiểm Đông tiến là chẳng còn chút lương tâm nào.

Ban đầu bọn quân La Sát giết hạng bình dân Trung Quốc một cách rất dễ dàng thuận lợi, chúng liền có ý khinh thường cả những người địa vị cao sang. Vì

thế tuy chúng đã bị bắt vãn ra về ngông cuồng ngạo mạn. Mãi đến khi Vi Tiểu Bảo lập nghiêm ra lệnh chém đầu mấy tên, bọn còn lại mới biết là lợi hại.

Những quân đã man ngang ngược thường khinh khi người thiện lương, lại khiếp sợ kẻ hung dữ. Chúng thấy đối phương ngang tàng tàn bạo hơn mình, liền chịu riu riu đầu hàng.

Đại tướng La Sát - Tổng đốc binh nhung ở thành Nhã Tát Khắc là Đồ Nhĩ Bố Thanh (Alexi Tolbusin) thấy những tiểu đội ra ngoài cướp bóc nhiều ngày đều mất hút, đã phái người đi thám thính mà thủy chung không ai trở về phúc trình. Hắn biết là tình thế bất diệu, liền điểm lấy một nửa binh mã trong thành tổng cộng hơn hai ngàn người đem theo súng ống, giàn thành đội ngũ ra ngoài quan sát.

Hà Hựu được thám tử đưa tin, liền tức tốc phi ngựa về đại doanh báo cáo.

Vi Tiểu Bảo truyền tướng lệnh sai Tát Bố Tổ dẫn năm ngàn quân Thanh mai phục ở đường mé tả.

Lại sai Bằng Xuân lãnh năm ngàn quân chặn đường sau bên địch. Hễ nghe súng nổ là lập tức đánh thành.

Vi Tiểu Bảo lại sai Lâm Hưng Châu dẫn năm trăm quân ra dụ địch giả vờ thua chạy về phía có cắm cờ Hoàng Long.

Chúng tướng lĩnh mang ra đi.

Nhắc lại Đồ Nhĩ Bố Thanh mở cửa thành tiến quân, chẳng thấy bóng địch binh đâu mà chỉ gặp những người Trung Quốc trú ngụ trong các nông xá liền hạ lệnh phóng hỏa đốt nhà. Bất luận nam nữ đều bị giết hết.

Đoàn quân La Sát đi được hơn hai chục dặm, bỗng nghe tiếng vó ngựa dồn dập. Một toán kỵ binh chừng năm trăm người xông lại.

Đồ Nhĩ Bố Thanh vừa ra lệnh cho quân sĩ tấn khai đội ngũ, thì thấy một đội quân Thanh phóng ngựa chạy đến dương cung bắn loạn xạ.

Đồ Nhĩ Bố Thanh cười ha hả nói:

- Bọn man tử ở Trung Quốc chỉ biết bắn tên thì sao địch nổi súng ống của người La Sát chúng ta?

Hắn hạ lệnh nổ súng. Lập tức mười mấy tên Thanh binh ngã ngựa liền.

Viên tướng thống lĩnh đội Thanh binh này chính là Lâm Hưng Châu, y thấy quân La Sát bắn súng liền hạ lệnh khua chiêng thu binh.

Hiệu chiêng choang choang vừa nổi lên, quân Thanh liền xoay ngựa chạy về phía Nam.

Đồ Nhĩ Bố Thanh hạ lệnh rượt theo, nhưng đội Thanh binh cười đoàn tuấn mã chạy rất nhanh, không sao theo kịp.

Đoàn quân La Sát đuổi theo chừng bảy, tám dặm thì thấy bên rừng cây phía trước dựng một cây Hoàng Long kỳ.

Quân La Sát đuổi tới nơi thấy khu này có dựng bảy tám doanh trướng quân Thanh.

Quân La Sát liền nổ súng. Mấy chục tên quân Thanh bỏ trướng đào tẩu đồng thời dương cung bắn mấy phát rồi chạy về phía Nam.

Đội tiên phong La Sát xông vào doanh trại thì quân Thanh đã trốn hết rồi.

Đồ Nhĩ Bố Thanh xuống ngựa vào trại thấy trên bàn còn bày la liệt rượu thịt, hơi bốc lên nghi ngút.

Dưới đất đầy những thoi vàng đính bạc cùng là châu báu, xiêm y, gấm đoạn.

Đồ Nhĩ Bố Thanh cả mừng nói:

- Đây là tên nguyên soái của bọn Trung Quốc man tử vội chạy tháo thân, đến kim ngân cũng không mang đi hết được phải bỏ lại chạy lấy người. Chúng ta hãy rượt gấp!

Hắn lại tuyên bố:

- Ai bắt được nguyên soái man tử sẽ có trọng thưởng. Bên mình chủ soái man tử còn đem theo rất nhiều vàng bạc châu báu, các người tha hồ mà cướp lấy.

Bọn binh tướng La Sát thấy vàng bạc châu báu, tới tập thu lượm. Một phần vồ lấy rượu thịt trên bàn mà ăn uống.

Chúng nghe chủ soái hạ lệnh liền lớn tiếng hoan hô, kéo ùa ra khỏi doanh trại, lên ngựa rượt theo. Dọc đường còn thấy rải rác những đính vàng, thoi bạc, đao thương, cung nỏ.

Bọn binh tướng trông thấy vàng bạc thì nhau lượm lấy. Chúng cho là quân Trung Quốc vừa nghe đại binh La Sát kéo đến đã khiếp sợ đến té đài vãi phân, liệng cả binh khí chạy lấy người, không còn thiết gì nữa.

Đoàn người ngựa tiếp tục rượt theo một hồi, lại thấy bên đường còn có mấy đôi giấy và những mũ đỏ liệng trên cành cây thấp bên đường.

Đồ Nhĩ Bố Thanh la lên:

- Bọn man tử Trung Quốc chạy võ mật. Nguyên soái của chúng cải trang để hòng thoát thân. Chắc hẳn giả làm tiểu tốt. Vậy chúng ta bắt được tên nào cũng phải tra khảo tường tận, đừng để mắc lừa chúng.

Bọn tùy tùng đồng thanh đáp:

- Tướng quân liệu việc như thần. Nhất định đúng thế.

Đồ Nhĩ Bố Thanh sai quân thu lượm cả giấy mũ rồi nói:

- Hễ bắt được bọn man tử Trung Quốc thì bất luận là tiểu tốt hay đầu bếp cũng bắt chúng thủ đội mũ đi giấy. Tên nào giấy mũ vừa đúng thì chắc là đại tướng đó.

Bọn thuộc hạ lại ca ngợi trí thông minh sáng suốt của chủ tướng ít người bị kịp.

Đoàn quân La Sát đuổi thêm mấy dặm thì đến một tòa doanh trại của Thanh binh. Chúng thấy lác đác trên mặt đất ngoài vàng bạc khí giới, còn khá nhiều áo quần phụ nữ màu xanh màu hồng rất rực rỡ.

Bên ngoài doanh trại còn có những hộp son phấn, khăn tay, vòng vàng là những đồ trang sức của phụ nữ. Quan quân lại động lòng sắc dục la lên:

- Rượt cho mau! Rượt cho mau! Bọn man tử Trung Quốc đem cả phụ nữ đi theo.

Thế là dọc đường quân La Sát rượt theo đã chiếm được bảy tòa doanh trại.

Bỗng trước vẳng nghe có tiếng kêu gào khóc lóc. Đồ Nhĩ Bố Thanh đứng trên yên ngựa lấy Thiên Lý kính ra soi thì thấy ngoài mấy dặm có một đội binh Trung Quốc đang tức tưởi chạy trốn, cò xí tán loạn, đội ngũ toi bời. Hắn cả mừng hô lớn:

- Đuổi kịp chúng rồi!

Hắn lại rút đao ra chém lên không, miệng hô:

- Xung phong! Giết giặc!

Hắn dẫn binh tướng xông về phía trước. Bên đường cách quãng lại gặp một vài con ngựa chết nằm lăn ra đó. Cả thầy có đến hơn hai chục con. Bọn binh tướng cả mừng reo lên:

- Ngựa cưỡi của bọn man tử không đủ sức để chạy trốn nữa rồi.

Chúng liền giục ngựa đuổi theo mỗi lúc một gần.

Bỗng thấy quân Thanh chạy vào con đường hẹp giữa hai dãy núi.

Đồ Nhĩ Bố Thanh rượt đến cửa hang thấy địa thế hiểm trở, không khỏi ngần ngại nghĩ bụng:

- Nếu địch nhân bố trí mai phục nơi đây thì thật là nguy hiểm!

Đột nhiên trong hang núi ở phía trước mặt có người hò bằng tiếng La Sát:

- Trung Quốc man tử! Sao không đầu hàng đi?

Lại có tiếng người nói theo:

- Ha ha! Phên này bọn man tử Trung Quốc đã bị thảm bại!

Chính là ngũ âm của quan binh bản quốc, không còn sai được nữa.

Đồ Nhĩ Bố Thanh cả mừng, chẳng ngần ngại gì nữa, tung ngựa tiến vào. Hơn một ngàn năm trăm quân kỵ binh ở phía sau cũng kéo ùa vào sơn cốc.

Đồ Nhĩ Bố Thanh lên tiếng hỏi:

- Phía trước là đội nào vậy? Các người ở đâu?

Lại nghe phía sau vách núi có tiếng hơn mười người đồng thanh đáp:

- Bọn thuộc hạ ở đây. Quân man tử Trung Quốc bị thảm bại rồi!

Đồ Nhĩ Bố Thanh hô lớn:

- Hay lắm!

Hắn vừa giật cương cho ngựa chạy, bỗng nghe mặt sau súng nổ đoàng đoàng.

Đồ Nhĩ Bố Thanh giật mình kinh hãi quay đầu nhìn lại thì thấy cửa hang khói bụi mịt mờ. Hai bên vách núi trong rừng cây ánh lửa thấp thoáng. Đứng ở đây thành hàng bắn xuống. Quan quân La Sát la hoảng vang trời.

Đồ Nhĩ Bố Thanh lớn tiếng hô:

- Mau mau quay ngựa lùi ra khỏi hang núi.

Lập tức hai bên vách đá có đến mấy ngàn người tiếng reo dậy đất:

- Binh tướng La Sát! Đầu hàng đi! Đầu hàng đi!

Tiếp theo những tảng đá lớn cùng những khúc cây từ hai bên sườn núi đổ xuống ào ào. Chỉ trong khoảnh khắc đã vít chặt cửa hang.

Bọn quan binh La Sát ở trong hang núi chen chúc nhau. Tiếng người huyên náo lẫn tiếng ngựa hí rối loạn cả lên.

Quan Thanh ở trên cao vừa nổ súng vừa bắn tên xuống như mưa.

Đồ Nhĩ Bố Thanh không ngớt la thảm:

- Nguy to rồi! Nguy to rồi!

Hắn biết là trúng phải nguy kế của địch nhân, lại thấy mặt sau bị chặn đường, đành phải quay ngựa lại hô lớn:

- Chúng ta phải xông về phía trước.

Nhưng vừa chạy được vài trượng, lại nghe súng lớn nổ đoàng đoàng, đạn bay tới tấp. Lập tức mấy chục tên quân sĩ bị tan xác.

Đồ Nhĩ Bố Thanh chẳng còn hồn vía nào nữa. Hắn không ngờ hỏa lực của Thanh binh cũng ghê gớm như vậy, lại mai phục đại pháo ngay trên đường sơn đạo cheo leo này.

Hắn nhảy xuống ngựa lớn tiếng hô:

- Bỏ hết ngựa lại, tập trung hỏa lực, dò đường cũ xông ra.

Quan La Sát tới tấp xuống ngựa trở ra cửa hang trèo lên gối đá vượt qua. Hậu đội đi hai bên vách đá nổ súng yểm hộ.

Hỏa lực của quân La Sát rất mãnh liệt, tầm bắn lại xa, nên chúng giết được khá nhiều Thanh binh.

Đại pháo của quân Thanh cũng bắn xuống không ngớt khiến binh mã La Sát máu thịt bắn lên tung tóe.

*** vietkiem.com ***